

Finantsaaret 1861—62 de Lønninger, som udfordres efter nærværende Lov. Jeg skal hertil indskrænke mig.

Sers: Man vil af Betænkningen og de stillede Endringsforslag see, at de Punkter, hvori Minoriteten ikke har kunnet følge Majoriteten, egentlig kun angaae Gagerne og Embedernes Omordning i Classerne, ligesom vi ogsaa have stillet et særskilt Forslag med Hensyn til Alderstillægene. Grunden, hvorfor vi ikke have kunnet følge Pluraliteten, naar den vil nedsette Gagerne fra 3000 Rb. i første Klasse til 2500 Rb. og ned efter til 1000 Rb., er den, at vi troe, at man ikke kan støtte den foreslaaede Nedsættelse paa den Sammenligning, der i Betænkningen Sp. 387 er anstillet med andre juridiske Embedsmænd, navnlig med Ræsførere i Overretten og med Departementschefer. Jeg indrømmer gjerne, at disse Embedsmænds Stilling fuldelig kan sættes ved Siden af og maaskee endogsaa over de fleste af de juridiske Embedsmænd, hvorom der er Tale i denne Lov; men jeg troer ikke, at de kunne sættes over disse Embedsmænd, hvad Arbeidet angaaer, og da det Arbeide, som en Embedsmand har, maa være en vigtig Factor med Hensyn til den Gage, der skal tillægges ham, troer jeg ikke, det gaar an, som skeet er, at sammenligne de heromhandlede Embedsmænd med saadanne, der i Almindelighed have et mindre besværligt Arbeide, eller at man kan gaae ud fra den Forudsætning, man i saa Henseende er gaaet ud fra. Naar den ærede Ordfører bemærkede, at det var fastslaaet ved Bevillingen af indværende Aars Finantslov, at Gagen for de juridiske Embedsmænd ikke skulde sættes høiere end til 2500 Rb., da kan jeg ikke indrømme dette; det er vel deri fastsat, at Ministeren ikke maa sætte den høiere end 2500 Rb.; men deraf see vi ogsaa, at Følgen har været, at Ministeren har maattet lade endee Embeder staae ledige, som kunde have været besatte, naar der var givet Ministeren en større Raadighed med Hensyn til Ansættelsen af Gagen; men selv om denne var bleven bestemt til 2500 Rb., vilde dog den Gage, som Ministeren maatte fastsætte, senere komme under Overveelse her i Thinget, saa at den altsaa kunde forandres,

og det kan derfor ikke siges, at den ubelukkende var bestemt til dette Beløb af 2500 Rb. See vi nu hen til de juridiske Embedsmænds isørelse Stilling i Provindserne, hvor der lægges mere Mærke til dem, og hvor Udgifterne i mange Henseender ere større, til det Contoirhold, de ere nødt til at have, hvorfor de jo rigtignok faae særskilt Godtgjørelse, men som rimeligviis og billigviis bør sættes saa noie som muligt, saa kan Embedsmanden vistnok ikke indskrænkes til den allerknappeste Løn. Desuden vil jo denne Lov ved den af Udvalget foreslaaede sidste Paragraph, dersom den skulde komme ud, ikke gjælde længere end for 5 Aar, og skulde det vise sig, at Gagen for noget Embede var sat for høit, vil der jo da være Tid til at rette det. I Contoirudgifterne har man en god Regulator for, hvad Embedsmanden skal have i Løn, hvilken vistnok maa være saaledes, at han kan leve anstændigt, hvorimod Contoirholdsudgifterne ikke maae være større, end der fordres for en almindelig dygtig Embedsmand til at udføre sine Forretninger. Paa Grund heraf have vi altsaa ikke kunnet tiltræde Fleertallets Endringsforslag om denne Post, vedkommende Nedsættelsen af Gagerne.

Hvad dernæst Omordningen af Embederne i Classerne angaaer, da er det en meget vanskelig Sag; det er en Skjønssag, da det berøer paa Enhvers individuelle Skjøn, hvor og i hvilken Klasse vedkommende Embedsmand skal sættes, og at faae dette Skjøn rigtigt troer jeg nærmest maa ligge hos den høitærede Justitsminister, der har en Oversigt over alle Embeder, og man maa derfor antage, at naar han efter sit Skjøn har classificeret Embederne, maa det være rigtigt; idetmindste maae man troe det, indtil Tiden viser det Modsatte, og skulde dette blive Tilfældet, er her jo et Forbehold, hvorved man om 5 Aar kan forandre denne Classification. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører fremstiller som de Factorer, hvorefter man skulde classifice Embedsmændene: Contoirhold, Folketal og Areal; det er ikke de egentlige Factorer, der bør regulere Embedsmændenes Classification og deres Gage; nei, det er deres Arbeide, hvortil der maa tages Hensyn, og navnlig gjælder dette i høi Grad om de saakaldte Byembeder